

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 34

Utgitt 17 august.

1911

Forandring av § 17 i bruksreglene

10 aug.

for Lunnens bygde-almenning,

approbert av Landbruksdepartementet 10 august 1911.

§ 17. Salg av trævirke fra almenningen maa ikke finde sted, medmindre det findes paakrævet av hensyn til skogens rationelle behandling og økonomiske utnyttelse, likesom der ikke, uten at nævnte hensyn tilsiger det, av frisk skog maa sælges mindre trær end de, som 6 — seks — m. fra høieste jordbakke holder 21 — en og tyve — cm. i tvermaal.

Av det ved salgsdriften indvundne overskud avsættes som sikringsfond for de bruksberettigede et grundfond, hvis størrelse beregnes til mindst kr. 10 000,00 — ti tusen kroner — for hver pct. i det forholdstal, hvori almenningen er tildelt skog ved fællesalmenningens deling, for denne almenning kr. 300 000,00.

For anvendelsen av dette fond gjælder følgende regler:

- a) Renterne disponeres efter styrets beslutning som erstatning til de bruksberettigede for de innskærnkninger i bruksutøvelsen, de blir paalagt av hensyn til skogens rationelle behandling og økonomiske utnyttelse samt som godtgjørelse for indspart trævirke efter reglens § 14.
- b) Er renterne ikke paakrævet til de i a nævnte øiemed, kan de efter styrets nærmere bestemmelse utdeles som utbytte til de eiendomsberettigede.
- c) Den til fondet bundne kapital kan overhodet ikke utnyttes uten til fordel for de bruksberettigede og alene under særegne omstændigheter — forsaavidt deres bruksret ikke ansees beskyttet ved de av kapitalen indvundne renter.

De nærmere regler om fondets anbringelse træffes av almenningsstyret.

15 aug.

Grundlovsbestemmelse til forandring i grundlovens § 31.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Os er blit forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings i overensstemmelse med grundlovens § 112 fattede beslutning av 3 august 1911 til grundlovsbestemmelse til forandring i grundlovens § 31, hvilken beslutning er saalydende:

Grundlovens § 31 skal herefter lyde saaledes:

Alle af Kongen udfærdigede Beslutninger skulle, for at blive gyldige, kontraseres. I militære Kommando-Sager kontraseres Beslutningerne af den, som har foredraget Sagerne, men ellers af Statsministeren eller, om han ikke har været tilstede, af det første af Statsraadets tilstedeværende Medlemmer.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter denne beslutning som grundlovsbestemmelse.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

15 aug.

Grundlovsbestemmelse til forandring av grundlovens § 52 a.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Os er blit forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings i overensstemmelse med grundlovens § 112 fattede beslutning av 3 august 1911 til grundlovsbestemmelse til forandring i grundlovens § 52 a, hvilken beslutning er saalydende:

Grundlovens § 52 a skal herefter lyde saaledes:

- a) ved offentlig Tiltale for straffbare Handlinger overensstemmende med, hvad derom i Lov bestemmes.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter denne beslutning som grundlovsbestemmelse.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

Konow.

Hesselberg.

Grundlovsbestemmelse

til forandring i grundlovens § 110.

15 aug.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Os er blit forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings i overensstemmelse med grundlovens § 112 fattede beslutning av 3 august 1911 til grundlovsbestemmelse til forandring i grundlovens § 110, hvilken beslutning er saalydende:

Grundlovens § 110 skal herefter lyde saaledes:

Statens Reservefond, som udgjør fireti Millioner Kroner, skal udelukkende kunne anvendes til Afværgelse af Farer for Riget, eller naar Landsulykke har rammet Riget. Reservefondet skal forvaltes overensstemmende med de af Storthinget derom fastsatte Regler.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter denne beslutning som grundlovsbestemmelse.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

om konfirmanthforberedelse og konfirmation.

15 aug.
Nr. 1.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 7 august 1911 saalydende:

§ 1. Konfirmation i bymenighetene foregaar anden søndag i mai og første søndag i december. Hvis førstnævnte dag er første pinsedag, kan handlingen foregaa enten den foregaaende eller den efterfølgende søndag. Til den førstnævnte av disse konfirmationer indtegnes barnene like efter juleferien, til den anden like efter sommerferien. Under særegne omstændigheter kan Kirkedepartementet fastsætte en anden tid for en menighet, naar menighetsmøtet andrager derom. I de menigheter, hvor der avholdes eller agtes avholdt tre konfirmationer aarlig, bestemmes tiden for konfirmationen og for indtegningen av Kongen.

15 aug. I landsmenighetene foregaar konfirmation og indtegning til
Nr. 1. de samme tider som nu. Kirkedepartementet kan fastsætte en
anden tid for en menighet, naar menighetsmøtet andrager derom.

Biskopen kan tillate avholdelse av konfirmation — for enkelte eller samtlige en menighets konfirmanter — til anden tid end den saaledes bestemte, naar dette av særlige grunde ansees ønskelig.

§ 2. Intet barn maa konfirmeres, før det har fyldt 14 $\frac{1}{2}$ aar, medmindre det allerede har naadd folkeskolens maal. Vil et barn ikke kunne utskrives av skolen før det fyldte 15de aar, maa det ikke konfirmeres, før denne alder er naadd. I særegne tilfælde kan vedkommende prest gjøre undtagelse fra disse aldersbestemmelser, for elever av folkeskolen dog kun forsaavidt skolestyret eller — efter dets bemyndigelse — dets formand samtykker deri. Dog maa ingen konfirmeres før det fyldte 14de aar uten biskopens samtykke.

§ 3. Presten har ret til at anvende til konfirmanntforberedelsen mindst 2 timer ukentlig for hvert parti, han forbereder.

De timer, hvori konfirmanntforberedelsen skal foregaa, bestemmes av sognepresten i forening med folkeskolens inspektør eller førstelærer (hvor saadan ikke findes: skolestyret eller — efter dets bemyndigelse — dets formand) og, hvor en offentlig eller kommunal høiere almenskole findes, dens bestyrer.

I byer, hvor der findes flere menigheter, bestemmes tiden for forberedelsen i samtlige menigheter av stiftsprovsten — eller hvor ingen stiftsprovst er, en av biskopen opnævnt sogneprest — i forening med skoleinspektøren og den høiere almenskoles bestyrer.

Opnaaes der ikke enighet om tiden, avgjøres saken av Kirkedepartementet. En paa ovennævnte maate fattet bestemmelse blir gjældende indtil videre.

Hvor forberedelsen paa grund av særlige forhold sammentrænges til et kortere tidsrum eller foregaar i et skolehjem eller lignende anstalt, forholdes som hittil, eller bestemmelse derom træffes av Kongen.

§ 4. Ved konfirmanntforberedelsens slutning meddeles enhver av de unge en attest, som gir vidnesbyrd om deres deltagelse i forberedelsen. Denne attest utstedes uten betaling.

§ 5. Kommunen pligter at tilveiebringe forsvarlig konfirmanntlokale med inventar. Kirken kan benyttes hertil, hvis den er skikket for dette øiemed. Hvis forberedelsen hittil har fundet sted i prestogaardens borgestue, og denne har været menighetens aabodshus, kan dog dette forhold vedbli, saalænge den nuværende borgestue staar.

§ 6. Denne lov træder i kraft den 1 januar 1912.

Fra samme tid ophæves forordningene av 13 januar 1736 15 aug.
og 25 mai 1759, reskripterne av 25 mai 1736, 8 juli 1746, Nr. 1.
28 januar 1791 og 22 juni 1792 samt enhver anden bestem-
melse, som strider mot nærværende lov.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

indeholdende tillæg til § 6 i lov om lærerskoler og
prøver for lærere og lærerinder i folkeskolen
av 18 januar 1902.

15 aug.
Nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 7 august
1911 saalydende:

§ 6 i lov om lærerskoler og prøver for lærere og lærer-
inder i folkeskolen av 18 januar 1902 skal herefter lyde saaledes:

Elev, som ikke tilhører statskirken, blir paa forlangende
helt eller delvis at fritas for undervisningen i kristendomskund-
skap; saadan elev deltar ikke i de i nedenstaaende § 8 n og
§ 9 omhandlede undervisningsøvelser i kristendomskundskap. *Elever
tilhørende dissentersamfund, hvis lære falder sammen med stats-
kirkens, kan dog av Kirke- og Undervisningsdepartementet med-
deles dispensation fra nævnte forbud.*

Paa grund av legemsfeil, som iøvrig ikke er til hinder for
lærergjerning, kan elever fritages helt eller delvis for undervis-
ning i haandarbeide, tegning og legemsøvelser.

Elev, som viser sig fuldstændig at mangle musikalske an-
læg, fritages i de to øverste klasser for undervisning i musik.

Elev, som paa anden maate har naadd undervisningens maal
i et fag, kan fritages for at delta i de dette tillagte timer.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

15 aug.
Nr. 3.

Lov

om tvungen avstaaelse av vandfald i visse øiemed til kommuner.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 11 august 1911 saalydende:

§ 1. Naar det ansees paakrævet for tilfredsstillelse av en kommunes eller dens indvaaneres behov for kraft til lys, varme, gaardsbruk, haandverk eller smaa-industri, kan vedkommende kommunestyre paa kommunens vegne forlange tvungen avstaaelse, i den utstrækning dette behov kræver, av vandfald, som enten ikke er utbygget eller kun er utbygget for indtil halvdelen av den kraftmængde, hvortil faldet kan utbringes ved hensigtsmæssig regulering, tillikemed de indretninger og anlæg, hvorved vandets løp eller leie er forandret, samt i tilfælde særskilt kraftstation. I forbindelse med vandfaldet kan forlanges avstaat den grund og de rettigheter, som er nødvendige til vandfaldets utbygning og anlæg av kraftstation samt til veier og kraftledninger. Saa fremt eieren forlanger det, skal avstaaelsen tillike omfatte ham tilhørende grund og anlæg, som paa grund av vandfaldets avstaaelse mister sin væsentlige værdi for ham.

§ 2. Tvungen avstaaelse av vandfald, som er væsentlig større end nødvendig for tilfredsstillelsen av det i § 1 nævnte behov, kan ikke forlanges, saafremt der findes noget andet for øiemedet tjenlig fald, som efter § 1 kan være gjenstand for tvungen avstaaelse, og hvis størrelse passer væsentlig bedre for behovet.

§ 3. Hvorvidt et vandfald i henhold til bestemmelse i §§ 1 og 2 kan forlanges avstaat, samt i tilfælde avstaaelsens omfang og erstatningens størrelse, bestemmes ved lovlig skjøn.

§ 4. Forlanger flere kommuner avstaaelse av samme fald, kan avstaaelsen, forsaavidt betingelserne derfor er tilstede, ske til disse kommuner i forening. Omkostningene ved faldets erhvervelse og utbygning saavel som ved vassdragets regulering og kraftstationens anlæg, drift og vedlikehold m. v. fordeles i dette tilfælde, hvis ikke anden overenskomst træffes, mellem vedkommende kommuner forholdsvis efter størrelsen av den kraft, enhver av dem erhverver.

Hvis faldet ikke er tilstrækkelig til dækkelse av det i § 1 nævnte behov for alle kommuner, er den kommune, inden hvilken faldet ligger, fortrinsberettiget til erhvervelse av dette i den utstrækning, som er nødvendig til fyldestgjørelse av dens behov.

Rækkefølgen mellem de øvrige kommuner og den andel i vand- 15 aug.
faldet, som tilfalder enhver av dem, bestemmes av det i § 3 Nr. 3.
nævnte skjøn.

§ 5. Dersom vandfaldets eier eller bruker selv trenger nogen del av kraften til anvendelse i sin bedrift, skal skjønnnet i alle de tilfælde, da vedkommende kommune eller kommuner erhverver det hele fald, paa hans forlangende forbeholde ham ret til at erholde leiet av den eller de kommuner, som erhverver faldet, den for bedriften fornødne elektriske energi med rimelig tillæg for mulig utvidelse; likeledes bestemmer skjønnnet paa eierens eller brukerens forlangende, hvor og i hvilken form energien skal leveres. Dette gjælder, selv om faldet ikke er tilstrækkelig til fyldestgjørelse av vedkommende kommunes eller kommuners hele behov efter § 1, og selv om kommunernes erhvervelse av hele vandfaldet er fremkaldt ved eierens forlangende derom efter § 7. Leien er uopsigelig fra kommunernes side. Skjønnnet fastsætter de fornødne regler om leieforholdets opsigelse av leieren.

§ 6. For den efter foregaaende paragraf leiede elektriske energi betaler vandfaldets eier eller bruker til vedkommende kommune eller kommuner en aarlig avgift, hvis størrelse fastsættes en gang for alle av det i § 3 nævnte skjøn. Nævnte eier eller bruker er, naar kraftanlægget er færdig og avgiftens størrelse endelig bestemt, forpligtet til inden 1 maaned efter mottagelsen av meddelse dærom at avgi bindende erklæring om, hvorvidt han ønsker at benytte sin ret efter § 5 til leie av elektrisk energi. Erklærer eieren eller brukeren ikke inden den nævnte frist, at han vil benytte denne ret, tilfalder den ham efter § 5 forbeholdte elektriske energi vedkommende kommune eller kommuner, uten at andre kommuner senere kan gjøre ret efter § 1 gjældende like overfor denne del av faldet. Den eller de kommuner, som erhverver vandfaldet, er forpligtet til at stille den elektriske energi til raadighet, saasnart kraftanlægget er færdig, og senest 5 aar fra overtagelsen av faldet, hvorefter vedkommende eier eller bruker pligter at erlægge den bestemte leie-avgift.

§ 7. Gir faldet ved hensigtsmæssig regulering mere kraft, end der behøves for tilfredsstillelse av vedkommende kommunes eller kommuners behov efter § 1, jfr. i tilfælde § 5, har faldets eier eller bruker, naar han avgir erklæring derom inden 6 maaneder efter skjønnnets avholdelse, ret til at forlange, at vedkommende kommune eller kommuner skal erhverve hele faldet. Vedkommende kommune eller kommuner kan ikke motsette sig, at andre kommuner senere gjør ret efter § 1 gjældende like overfor den overskytende del av faldet.

Hvis eieren beholder den del av vandfaldet, som vedkommende kommune eller kommuner ikke har ret til at erhverve

15 aug. efter § 1, eller hvis der er flere kommuner, som erhverver dele Nr. 3. av samme fald, avgjøres det i mangel av mindelig overenskomst ved lovlig skjøn, hvorledes der skal forholdes med hensyn til utbygning, regulering og uttagelse av den paa hver enkelt interessert faldende del av kraften samt fordeling av omkostningene.

§ 8. Dersom en kommune vil gjøre sin ret efter nærværende lov gjældende til erhvervelse av vandfald, som ligger i en anden kommune, skal den kommune, hvor faldet ligger, underrettes derom mindst 3 maaneder, før skjønnsstevning sendes dommeren til berømmelse, hvorhos ogsaa stevningen i sin tid skal forkyndes for sidstnævnte kommune. Inden 14 dage, efterat stevningen er forkyndt, kan derefter den kommune, hvor faldet ligger, — og likeledes andre kommuner, som samtidig maatte ville gjøre krav gjældende paa erhvervelse av samme fald — indsende til dommeren stevning fra sin side til erhvervelse av faldet eller den fornødne del derav. Undladelse av dette medfører for den kommune, hvor faldet ligger, tap av fortinsretten efter § 4 like overfor den eller de kommuner, som har tilstevnt skjøn.

§ 9. Med hensyn til avholdelsen av skjøn og overskjøn efter nærværende lov samt paa-anke til retten m. v. finder de i lov av 10 mai 1860 indeholdte bestemmelser om rettergangsmaaten i saker angaaende tvungen avstaaelse av grund §§ 1—4 anvendelse, forsaavidt dertil er anledning. Dog blir skjønsmændene at opnævne av Kongen utenfor den eller de kommuner, som forlanger avstaaelsen, eller hvor faldet ligger.

Omkostningene ved avholdelse av skjøn og overskjøn utredes av vedkommende kommune eller kommuner. Dog kan forretningens bestyrer paalægge den, fra hvem avstaaelse forlanges, at utrede indtil halvdelen av omkostningene ved overskjøn, som alene er begjært av ham, saafremt overskjønsmændene enstemmig finder, at hans begjæring om overskjøn har været aabenbart ubeføiet.

§ 10. Adgangen til at forlange tvungen avstaaelse bortfalder, hvis ikke skjøn efter denne lov fremmes saa hurtig, som omstændighetene tilsteder, efterat den bestemte varselsfrist for skjønnet er utløpet.

Likeledes bortfalder adgangen dertil, saafremt avstaaelse ikke forlanges inden 3 maaneder, efterat skjønnet er avsluttet eller, om paa-anke finder sted, inden 3 maaneder efterat Høiestrets avgjørelse er faldt, eller i tilfælde nyt skjøn holdt.

§ 11. Naar skjøn efter denne lov har været tilstevnt, uten at avstaaelse er iverksat, kan den eller de kommuner, som har tilstevnt skjønnet, ikke gjøre fornyet krav gjældende paa avstaaelse av samme vandfald, før der er forløpet mindst 10 aar fra forkyndelsen av den forrige stevning.

§ 12. Naar det av eieren av et vandfald begjæres, skal 15 aug.
et kommunestyre inden en frist av 3 maaneder regnet fra be- Nr. 3.
gjæringens mottagelse, erklære, om det vil erhverve vandfaldet
eller en del derav overensstemmende med reglene i denne lov.
Hvis ikke kommunestyret inden fristens utløp erklærer, at det
vil erhverve faldet eller den fornødne del derav, og derhos inden
en yderligere frist av 4 uker tilstevner skjøn til iverksættelse
av erhvervelsen, er det uberettiget til at kræve tvungen av-
staaelse av nogen del av vandfaldet, før 10 aar er forløpet efter
den nævnte begjærings indgivelse.

§ 13. Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

om forandring av lov om vaartorskefiskeriet ved Romsdals
amts kyst og fjorder av 1 juli 1907.

15 aug.
Nr. 4.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 31 juli
1911 saalydende:

Lov om vaartorskefiskeriet ved Romsdals amts kyst og
fjorder av 1 juli 1907 § 16 litra g skal herefter lyde saa-
ledes:

»Rydning av visse fiskegrunder for staaende redskaper for
hele fisketiden eller for en del av denne.«

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

15 aug.

Nr. 5.

Lov

om forlænget gyldighed av lov av 12 juni 1906 om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser med tillægslov av 25 juli 1908.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 31 juli 1911 saalydende:

Lov av 12 juni 1906 om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser og lov av 25 juli 1908, indeholdende forandring i lovens § 1, blir gjældende utover 1 januar 1912 og ophører at gjælde senest ved utgangen av aaret 1914.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

15 aug.

Nr. 6.

Lov

indeholdende forandring i lov av 9 mai 1896 om indskrænkning i adgang til at slippe hingster, tyrer, gjetebukker og springvædre paa beite.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 31 juli 1911 saalydende:

§ 1 i lov av 9 mai 1896 om indskrænkning i adgang til at slippe hingster, tyrer, gjetebukker og springvædre paa beite skal herefter lyde saaledes:

»Herredsstyret kan i den utstrækning, som av det ansees fornødent, avgi beslutning om, at ingen hingst, tyr, gjetebuk eller springvæder, der ikke er godkjendt som avlsdyr paa den maate, som beslutningen nærmere bestemmer, maa slippes til beite i felles havnegang, derunder ogsaa indbefattet sambeite i indmark. Er en havnestrækning fælles for flere herreder eller dele av saadanne, utkræves stadfæstelse av Kongen, forsaavidt ikke beslutningen vedtages av samtlige herredsstyret.

Henhører havnestrækningen under forskjellige amter, utkræves 15 aug.
likeledes stadfæstelse av Kongen. « Nr. 6.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

indeholdende tillæg til lov om postvæsenet av 12 mai 1888
med tillægslove av 9 juni 1903 og 23 juli 1909.

15 aug.

Nr. 7.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 7 august 1911 saalydende:

§ 37 gives følgende tillæg efter post d:

e. Postforsendelser fra de i henhold til sykeforsikringsloven oprettede kredssykekasser, forsaavidt brevvekslingen foranlediges ved erklæringer, uttalelser, avgjørelser eller i det hele ekspeditioner, som efter sin beskaffenhet paaligger vedkommende kasse som saadan.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

om kystlodser og kjendtmænd.

15 aug.

Nr. 8.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 7 august 1911 saalydende:

§ 1. For at kunne drive virksomhet som *kystlods* paa fartøi maa vedkommende, hvis han ikke er ansat som lods i henhold til den gjældende lodslov, *være i besiddelse av certifikat som kystlods.*

15 aug. Til opnaaelse av saadant *certifikat* utkræves, at ved-
Nr. 8. kommende har

1. fylgt det 23de aar;
2. vidnesbyrd fra eksaminert læge om god helbred og om, at han har bestaaet den for ansættelse som lods til enhver tid foreskrevne prøve med hensyn til synsevne, farvesans og hørsel;
3. vidnesbyrd fra bestyrer av offentlig sjømandsskole eller et av de under fiskeridirektøren hørende navigationskurser om, at han er bekjent med bruken av kystkarter, log, lod og kompas, de internationale styringsregler, nød- og taakesignaler samt redningsapparater. Istedentfor dette vidnesbyrd kan træde attest for bestaaet styrmandseksamen eller eksamen ved et av de under fiskeridirektøren hørende navigationskurser;
4. vidnesbyrd om fornødent farvandskjendskap til den rute eller den kyststrækning, hvorfor *certifikat* begjæres, utstedt i fællesskap av en med skipper- eller styrmandscertifikat forsynt farvandskjendt dampskibsfører, under hvem ansøkeren har gjort betryggende lærling- eller prøvetjeneste, samt to med *certifikat* forsynte paa vedkommende kyststrækning farvandskjendte lodser eller kystlodser, som i mindst 3 aar har drevet og fremdeles driver lodsning væsentlig av dampskibe som fast erhverv. Vedkommende dampskibsfører attesterer paa vidnesbyrdet, at utstederne oppfyller de anførte betingelser. Istedentfor saadant vidnesbyrd kan træde vidnesbyrd for bestaaet prøve i farvandskjendskap ved en offentlig sjømandsskole overensstemmende med § 2;
5. vidnesbyrd om orden, paalidelighet og ædruelighet.

§ 2. Til saadan tid og ved de offentlige sjømandsskoler, som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer, avholdes eksamen til erhvervelse av de i § 1 punkt 3 første del og punkt 4 sidste del omhandlede vidnesbyrd.

Eksamen avholdes av en kommission bestaaende av sjømandsskolens bestyrer samt av en farvandskjendt dampskibsfører og en lods eller kystlods, de to sidstnevnte medlemmer av kommissionen opnevnt av vedkommende regjeringsdepartement.

For hver dag en dampskibsfører, lods eller kystlods fungerer som medlem av eksamenskommissionen, erholder han en godtgjørelse av kr. 8,00, som utredes av statskassen.

Den, som i 2 aar har været opnevnt medlem av saadan eksamenskommission, kan frasi sig hvervet.

For adgang til at avlægge den her omhandlede eksamen betales samme avgift, som til enhver tid for adgang til avlæggelse av styrmandseksamen bestemt. Avgiften føres til indtægt paa vedkommende skoles budget. De nærmere bestemmelser om

anmeldelse til, avholdelse av og fremgangsmaaten ved eksamenerne fastsættes av vedkommende regjeringsdepartement. 15 aug. Nr. 8.

§ 3. Andragende om *certifikat* som *kystlods* indsendes, ledsaget av fornødne vidnesbyrd, til overlodsens i det distrikt, hvor ansøkeren har sin bopæl.

Hvis et fremlagt vidnesbyrd ikke opfylder denne lovs fordringer eller, hvis overlodsens forøvrig finder et fremlagt vidnesbyrd utilfredsstillende, kan han negte *utstedelse av certifikat*, indtil fyldestgjørende vidnesbyrd foreligger.

Overlodsens utfærdiger *certifikat* uten betaling og fører rulle over de *kystlodser*, til hvem saadant er meddelt.

Forsaavidt *certifikatet* hjemler ret til at gjøre tjeneste som *kystlods* i farvand, der ligger utenfor overlodsens distrikt, gir han meddelelse herom til den overlods, i hvis distrikt farvandet ligger. Overlodsens meddeler distriktets lodsoldermænd opgave over de i lodsoldermandskapet bosatte *kystlodser*, og en tilsvarende opgave meddeler lodsoldermændene vedkommende lodsformand.

Paa lodskontoret føres rulle over stedets *kystlodser*, og disse har at gi lodskontoret underretning, hver gang de reiser bort eller kommer tilbake.

De nærmere bestemmelser angaaende *certifikater* og deres utfærdigelse fastsættes av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 4. Den, som ved lovens ikrafttræden har faat bevilling som kjendtmænd i henhold til § 1 i lov om kjendtmænd av 15 august 1908, er berettiget til at faa denne bevilling ombyttet med *certifikat* som *kystlods*. Derimot maa den, som har faat kjendtmændsbevilling i henhold til samme lovs § 4, forat faa denne ombyttet med *certifikat* som *kystlods* godtgjøre, at han opfylder de i nærværende lovs § 1 foreskrevne betingelser; dog kan for hans vedkommende det i § 1 punkt 3 omhandlede vidnesbyrd fra bestyrer av sjømandsskole eller navigationskursus inden 2 aar fra nærværende lovs ikrafttræden erstattes med tilsvarende vidnesbyrd fra 3 mænd, som opfylder de i § 1 punkt 4 fastsatte betingelser for de der nævnte attestutstedere.

§ 5. Enhver *kystlods* er paa vedkommende overlods's forlangende forpligtet til at underkaste sig fornyet læge-undersøkelse med hensyn til synsevne, farvesans og hørsel, samt til at fremlægge nyt vidnesbyrd for orden, paalidelighet og ædruelighet. Forsaavidt vedkommende i de sidste 5 aar ikke har utført lodsrning paa hele den *kyststrækning*, hans *certifikat* gjelder, kan tillike fordres fornyet vidnesbyrd om farvandskjendskap.

Overlodsens kan inndrage *kystlodsens certifikat*, indtil denne ved vidnesbyrd har godtgjort at være i besiddelse av de fornødne egenskaper.

§ 6. Finder en skibsfører eller reder, at han til sit fartøis veiledning utenfor det ordinære mannskap tiltrænger hjælp av en *farvandskjendt mand*, skal han, forsaavidt han ikke hertil an-

15 aug. vender en i henhold til lodsloven ansat lods, benytte *kystlods*, Nr. 8. som har *certifikat* i henhold til *nærværende lov*.

Denne bestemmelse kommer ikke til anvendelse paa krigsfartøier og fartøier, som er lodspligtige.

Hvis det ved forespørsel paa lodskontoret, eller hvor saadant ikke findes, ved undersøkelse paa stedet, viser sig, at *kystlods* ikke er at faa, kan en anden mand antages til fartøiets veiledning.

Nærmere regler og takster for benyttelsen av *kystlods* kan fastsættes av Kongen.

§ 7. Naar en *kystlods* har paatat sig at veilede et fartøi, regnes han like med lodser i henseende til lovgivningens bestemmelse om straf og ansvar iøvrig.

§ 8. Skibsfører eller reder straffes for overtrædelse av denne lovs bestemmelser efter den almindelige borgerlige straffelovs § 418.

§ 9. *Fra den tid nærværende lov træder i kraft, ophæves lov om kjendtmænd av 15 august 1908. Kjendtmænd, som har bevilling i henhold til sidstnævnte lov uten at ha erholdt certifikat som kystlodser i henhold til nærværende lovs § 4, vedblir at benævnnes kjendtmænd. Forøvrig gjælder med hensyn til dissers rettigheter og pligter, hvad der i denne lov er bestemt om kystlodser undtagen § 5, 2det punktum.*

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Gitt paa Kristiania Slot den 15 august 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

15 aug.

Kongelig resolution

av 15 august.

I medhold av lov om laks- og sjø-ørretfiskerierne m. v. av 8 april 1905 § 29, jfr. § 39, bestemmes, at det paa en strækning i sjøen utenfor Fjelddalselven i Vestre Molands herred, Nedenes amt, der begrænses av en ret linje, trukket fra et indhugget kryds i en fjeldodde søndenfor Aarebugten paa østre side av elve-utløpet til et lignende kryds i det saakaldte Salebustadfjeld paa den vestre side av Fjelddalsbugten — indtil videre skal være forbudt at benytte kastenot, sættegarn, kilenot og lignende redskaper.

Nærværende resolution træder i kraft straks.

Utgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Kristiania.